

การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา
Developing Non-fiction Writing Skills through the Round Robin Technique for
Grade 12 Students at Rungrote Wittaya School

นาฎวาท หัตถ์เอียด¹, เบนจารัตน์ ราชฉวาง²

นักศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี¹

อาจารย์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี²

Corresponding author's e-mail: benjarat.r@ptu.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทย 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 28 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสารคดีรอบวง จำนวน 4 แผน แผนละ 50 นาที และแบบทดสอบการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยผลการประเมินความสอดคล้อง พบว่า แบบทดสอบการเขียนสารคดีชุดนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 โดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.66-0.72 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.24-0.33 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent samples

ผลการศึกษา พบว่า 1) ทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงของนักเรียน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สารคดี ทักษะการเขียนสารคดี เทคนิคการเขียนรอบวง

Abstract

The objectives of this study were 1) to develop non-fiction writing skills using the Round Robin technique in Thai language classes, 2) to compare students' non-fiction writing skills before and after the implementation of the Round Robin technique, and 3) to investigate student satisfaction toward the Round Robin technique in Thai language subjects among Grade 12 students at Rungrote Wittaya School. The research sample consisted of 28 Grade 12 students from one classroom (Class 6/4) at Rungrote Wittaya School under the Private Education Commission of Songkhla Province during the second semester of the 2024 academic year, obtained through simple random sampling using the classroom as the sampling unit via a drawing method. The research instruments included four Round Robin-based lesson plans (50 minutes each) and a non-fiction writing test. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation. The quality of the instruments was verified through the Index of Item-Objective Congruence (IOC), difficulty index (p), discrimination index (r), and reliability. The results indicated an IOC of 1.00, difficulty indices between 0.66 and 0.72, discrimination indices between 0.24 and 0.33, and a total test reliability of 0.86. The research hypothesis was tested using a t-test for dependent samples.

The research findings revealed that: 1) students' non-fiction writing skills using the Round Robin technique achieved an average score of 86.78%, which was higher than the specified criterion; and 2) the comparison of students' non-fiction writing abilities showed that the post-test mean scores were significantly higher than the pre-test scores at a statistical significance level of .05.

Keywords: Non-fiction, Non-fiction Writing Skills, Round Robin Writing Technique

บทนำ

การเขียนสารคดีสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นกระบวนการฝึกทักษะการเขียนเชิงสารคดีที่มีเป้าหมายเพื่อถ่ายทอดข้อเท็จจริง ความรู้ และเรื่องราวที่น่าสนใจ โดยใช้ภาษาที่ชัดเจน ถูกต้อง และมีศิลปะในการเล่าเรื่อง ซึ่งควรสอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน สอดคล้องหลักสูตรในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บรรจุอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาทักษะการเขียนหรือการอ่านวิเคราะห์ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งปลูกฝังความสามารถในการแสวงหาข้อมูล วิเคราะห์ และสื่อสารข้อเท็จจริงอย่างมีวิจารณญาณ การเขียนสารคดีถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562) มาตรา 22 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” อย่างไรก็ตามการเขียนสารคดีในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีหลายด้าน ทั้งในเชิงทักษะภาษา ความคิดสร้างสรรค์ และการเตรียมความพร้อมสู่โลกการเรียนรู้จริง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562))

จากการศึกษารายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การเขียนภาษายังไม่เป็นทางการแต่มีความจริงจังสะท้อนมุมมองของเยาวชน และมีการใช้สื่อประกอบบ้าง เช่น ภาพถ่าย (รุ่งฤดี ขำอ่อน. 2561) นอกจากนี้ ยังพบว่า ทักษะการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลยังอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนมักพึ่งพาแหล่งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพียงอย่างเดียว โดยขาดการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งที่มา และไม่รู้จักวิธีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์และเรียบเรียงอย่างมีเหตุผล ซึ่งทำให้เนื้อหาของสารคดีขาดน้ำหนักและความน่าเชื่อถือ อีกทั้งยังไม่มีการนำเสนอแง่มุมที่หลากหลายของเรื่องที่เขียน อีกประเด็นหนึ่งคือ การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับรูปแบบสารคดี บางคนเขียนด้วยภาษาพูดหรือใช้สำนวนไม่เป็นทางการมากเกินไป จนทำให้สารคดีขาดความเป็นวิชาการ และไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำผิดไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง และการจัดเรียงประโยคที่ไม่เป็นระบบ อย่างไรก็ตามจากการสังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนพบปัญหาด้านการเขียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา ได้แก่เขียนอธิบายไม่ได้ใจความ ใช้ถ้อยคำและสำนวนยังไม่ถูกต้อง ขาดข้อมูลในการเขียน ขาดการเรียบเรียงความคิด และไม่สามารถผลิตงานได้ด้วยตนเอง ซึ่งปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการคัดกรองการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยาปีการศึกษา 2567 พบว่ามีนักเรียนร้อยละ 50 มีความสามารถด้านการเขียนในระดับดีและพอใช้ (โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยาปีการศึกษา. 2567:ระบบติดตามโดยครูประจำรายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม) ซึ่งจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาให้สูงขึ้น

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้การเขียนสารคดีในระดับมัธยมศึกษาทำให้ผู้วิจัยสนใจเทคนิค “การเขียนรอบวง” (Round Robin Writing) หรือ “การเขียนแบบร่วมมือ” (Collaborative Writing) ซึ่งเป็นรูปแบบการเขียนแบบกลุ่มที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการสร้างเนื้อหอย่างสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการยอมรับในแวดวงการศึกษาในฐานะเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการฝึกฝนทักษะพื้นฐานด้านการเขียน และพัฒนากระบวนการคิด โดยเฉพาะในรูปแบบของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมสร้างความรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิคการเขียนรอบวงช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การต่อยอดแนวคิด การเล่าเรื่องอย่างมีโครงสร้าง และการเขียนอย่างไม่รู้สึกกดดันเพราะไม่ต้องเขียนคนเดียวทั้งหมด นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างของสารคดี การใช้ภาษา การเลือกประเด็น การดำเนินเรื่อง และการตรวจแก้ผลงานของตนเองอย่างมีระบบ (ชนธิชา หอม

พุง. 2560: 355) ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสารคดีของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้อยู่ในหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพิ่มเติม การเขียนสารคดี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนสารคดี ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเขียน แก๊ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนใช้พัฒนาทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงมีทักษะในการเขียนสารคดีหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะในการเขียนสารคดี โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ครูภาษาไทยจะได้รับแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในการเขียนสารคดี โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง
3. ผู้บริหารโรงเรียนจะได้ผลตอบรับสะท้อนภาพลักษณ์โรงเรียนที่ส่งเสริมทักษะภาษา ความคิดวิเคราะห์ และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา รวม 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 64 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 28 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม ด้วยวิธีการจับฉลาก

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 แผน แผนละ 50 นาที ผลของการประเมินแผนจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.65 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) แบบทดสอบการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง โดยใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยผลการประเมินความสอดคล้อง พบว่าแบบทดสอบการเขียนสารคดีชุดนี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 โดยมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.66-0.72 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.24-0.33 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและกำหนดกรอบการวิจัย ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนสารคดีและเทคนิคการเขียนรอบวง พร้อมทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัย ดำเนินการทดลอง ทำ pretest เพื่อวัดทักษะการเขียนสารคดีก่อนเรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง โดยจะทำการสังเกตพฤติกรรมและเก็บข้อมูลระหว่างเรียน วัดผลหลังทดลองทำ post test เพื่อเปรียบเทียบกับ pretest และเก็บแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลคะแนน pretest post test ด้วยสถิติ t-test แบบ Dependent samples และการวิเคราะห์ความพึงพอใจด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย เริ่มตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง และใช้การทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ด้วยวิธีหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (a-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, L. J., 1951)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (paired samples)

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของคะแนนความสามารถในการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การจัดการเรียนรู้การเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา

นักเรียน คนที่	ผลคะแนน			ค่าร้อยละ	เกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60
	คะแนนก่อนเรียน (15 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (15 คะแนน)	คะแนนรวม (30 คะแนน)		
1	12	15	27	90.00	ผ่าน
2	12	15	27	90.00	ผ่าน
3	13	16	29	96.66	ผ่าน
4	11	12	23	76.66	ผ่าน
5	12	14	26	86.66	ผ่าน
6	11	14	25	83.33	ผ่าน
7	13	13	26	86.66	ผ่าน
8	13	14	27	90.00	ผ่าน
9	14	14	28	93.33	ผ่าน
10	14	15	29	96.66	ผ่าน
11	14	15	29	96.66	ผ่าน
12	12	13	25	83.33	ผ่าน
13	12	14	26	86.66	ผ่าน
14	11	14	25	83.33	ผ่าน
15	11	13	24	80.00	ผ่าน
16	15	15	30	100	ผ่าน
17	12	15	27	90.00	ผ่าน
18	12	13	25	83.33	ผ่าน
19	11	14	25	83.33	ผ่าน
20	11	12	23	76.66	ผ่าน
21	10	12	22	73.33	ผ่าน
22	12	14	26	86.66	ผ่าน
23	11	13	24	80.00	ผ่าน

นักเรียน คนที่	ผลคะแนน			ค่าร้อยละ	เกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 60
	คะแนนก่อนเรียน (15 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (15 คะแนน)	คะแนนรวม (30 คะแนน)		
24	11	13	24	80.00	ผ่าน
25	11	13	24	80.00	ผ่าน
26	12	14	26	86.66	ผ่าน
27	13	15	28	93.33	ผ่าน
28	14	15	29	96.66	ผ่าน
เฉลี่ยร้อยละ	12.14	13.89	26.03	86.78	ผ่าน

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา ผลคะแนนการเขียนสารคดีของนักเรียนจำนวน 28 คน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 60

ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน ดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	P-value
ก่อนเรียน	28	15	12.14	1.23	9.58	0.000*
หลังเรียน	28	15	13.89	1.06		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 12.14 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน ขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 13.89 ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้การทดสอบ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน พบว่า คะแนนหลังเรียน ($\bar{X} = 13.89$) สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน ($\bar{X} = 12.14$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 9.58^*$, $p < .05$)

ผลการศึกษาความพึงพอใจทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา

การประเมินความพึงพอใจดำเนินการโดยแจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ของโรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา โดยแบบสอบถามประกอบด้วยตัวชี้วัดหลายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม และด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ เพื่อสะท้อนมุมมองของผู้เรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคการเขียนรอบวง ดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน (ภาพรวมและรายด้าน)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1	กิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	4.43	0.50	มาก
2	ขั้นตอนการหมุนเวียนกระดาษและการอธิบายกติกาของครู มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้จริง	4.54	0.51	มากที่สุด
3	ระยะเวลาที่ได้รับในแต่ละรอบ (การเขียนและการอ่านสิ่งที่เพื่อนเขียนก่อนหน้า) มีความเหมาะสม ไม่เร่งรัดหรือน่าเบื่อจนเกินไป	4.46	0.58	มาก
4	ระยะเวลาในการเขียนแต่ละรอบและความชัดเจนของคำสั่ง มีความเหมาะสมและช่วยให้กลุ่มสรุปความคิดเห็นได้ทันเวลา	4.50	0.51	มาก
5	กิจกรรมการเขียนต่อยอดจากความคิดของเพื่อน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้กว้างขึ้นหรือลึกซึ้งขึ้นกว่าการนั่งเรียนคนเดียว	4.61	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรายด้าน		4.51	0.52	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม				
6	กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในผลสำเร็จของกลุ่ม และฝึกการยอมรับหรือปรับตัวเข้ากับความคิดเห็นที่แตกต่างของเพื่อนได้มาก	4.57	0.50	มากที่สุด
7	กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนได้เห็นมุมมองที่หลากหลายจากเพื่อน และสามารถนำมาสรุปเป็นความเข้าใจในบทเรียนที่สมบูรณ์ขึ้น	4.64	0.49	มากที่สุด
8	กิจกรรมส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ และการเรียนรู้ด้วยความหมาย	4.68	0.47	มากที่สุด
9	การต้องเขียนต่อจากเพื่อนในเวลาที่กำหนด ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ และการเรียบเรียงข้อมูลให้ชัดเจนและรวดเร็วขึ้น	4.61	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
10	บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	4.54	0.51	มากที่สุด
11	นักเรียนรู้สึกกล้าแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.57	0.50	มากที่สุด
12	กิจกรรมการส่งต่อกระดาษเพื่อเขียนต่อเติมความคิดกัน ทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นและทำท่ายในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.46	0.58	มาก
13	ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี	4.61	0.49	มากที่สุด
14	นักเรียนรู้สึกว่าตนเองและเพื่อนทุกคนในกลุ่มได้มีโอกาส แสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน	4.50	0.51	มาก
ค่าเฉลี่ยรายด้าน		4.54	0.52	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.56	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง จำนวน 28 คน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.51$) โดยแต่ละด้านมีผลการประเมินความพึงพอใจดังนี้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับ มากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.52$) เมื่อพิจารณาประเด็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า กิจกรรมการเขียนต่อยอดจากความคิดของเพื่อน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้กว้างขึ้นหรือลึกซึ้งขึ้นกว่าการนั่งเรียนคนเดียวอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.49$) รองลงมาคือระยะเวลาในการเขียนแต่ละรอบและความชัดเจนของคำสั่ง มีความเหมาะสมและช่วยให้กลุ่มสรุปความคิดเห็นได้ทันเวลา อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.50, S.D. = 0.51$) และน้อยที่สุดคือกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.43, S.D. = 0.50$)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.63, S.D. = 0.49$) เมื่อพิจารณาประเด็นกิจกรรมส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ และการเรียนรู้ด้วยความหมายอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.68, S.D. = 0.47$) รองลงมาคือกิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนได้เห็นมุมมองที่หลากหลายจากเพื่อน และสามารถนำมาสรุปเป็นความเข้าใจในบทเรียนที่สมบูรณ์ขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.64, S.D. = 0.49$) และน้อยที่สุดคือกิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในผลสำเร็จของกลุ่ม และฝึกการยอมรับหรือปรับตัวเข้ากับความคิดเห็นที่แตกต่างของเพื่อนได้มากอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.50$)

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศในการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.54, S. D. = 0.52$) เมื่อพิจารณาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.61, S. D. = 0.49$) รองลงมาคือนักเรียน รู้สึกกล้าแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.57, S. D. = 0.50$) และน้อยที่สุดคือกิจกรรมการส่งต่อกระดาษเพื่อเขียนต่อเติมความคิดเห็น ทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นและทำ ทายในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.46, S. D. = 0.58$)

อภิปรายผลและสรุปผล

1. การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงวิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงอยู่ในระดับดีโดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 60) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวง ซึ่งผู้เรียนในระดับชั้นนี้ยังขาดพื้นฐานด้านทักษะ การเขียนสารคดี เทคนิคนี้ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการวิพากษ์และขัดเกลาสำนวนร่วมกับผู้อื่นในทันที การทำงาน เขียนขึ้นหนึ่งผ่านการหมุนเวียนให้เพื่อนร่วมวงได้ต่อยอดความคิด ทำให้ข้อมูลในสารคดีมีความหลากหลายลุ่มลึก และมีความสละสลวยของการเชื่อมโยงเนื้อหาที่ไร้รอยต่อมากขึ้น ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการเขียนสารคดี คุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา บุญชัย และ กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล (2566) ได้ศึกษา งานวิจัยเรื่องการเขียน สารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดอรรถฐาน ร่วมกับเทคนิคการ เขียนรอบวง ซึ่งผลการวิจัยระบุไปในทิศทางเดียวกันว่า การกำหนดโครงสร้างงานเขียนที่ชัดเจน (อรรถฐาน) ผสานกับการหมุนเวียนเวทีความคิด (เขียนรอบวง) ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพรวมของงานเขียนสารคดีได้ทะลุ ปรุโปร่ง ลดอาการ "ตัน" ในระหว่างการเขียน และส่งเสริมให้นักเรียนสามารถผลิตงานเขียนที่มีเอกลักษณ์ เฉพาะตัวแต่ยังคงไว้ซึ่งมาตรฐานทางภาษาที่ถูกต้อง ในทัศนะเชิงการจัดการเรียนรู้ การที่นักเรียนมัธยมศึกษาปี ที่ 6 สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ในระดับสูงเช่นนี้ สะท้อนว่าเทคนิคการเขียนรอบวงคือ "สะพานเชื่อมระหว่าง จินตนาการและตรรกะ" เนื่องจากงานสารคดีต้องใช้ทั้งข้อเท็จจริงและความคิดสร้างสรรค์ การเขียนรอบวงจึง เป็นกระบวนการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงจากเพื่อนร่วมกลุ่มไปพร้อมกับการแต่งแต้มสีสันทางภาษา

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงส่งผลให้ ทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างแท้จริง แสดงได้ว่าเทคนิคการเขียนรอบวง ได้เข้ามาขจัด อุปสรรคสำคัญของการเขียนสารคดี นั่นคือ "ความกลัวในการเริ่มต้น" และ "ข้อจำกัดทางความคิดส่วนบุคคล" กระบวนการที่นักเรียนได้หมุนเวียนกระดาษเพื่อต่อเติมความคิดเห็นของกันและกันเสมือนการระดมสมองแบบพลวัต ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบพึ่งพา ที่นักเรียนได้เห็นตัวอย่างสำนวนภาษาและวิธีการลำดับความจากเพื่อนในกลุ่ม นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพงานเขียนของตนเองให้มีความถูกต้องและสละสลวยยิ่งขึ้นในที่สุด ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธิดา สะสมทรัพย์ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งระบุว่าเทคนิคการเขียนรอบวงเป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด "ความลื่นไหลทางความคิด" และช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายแต่มีประสิทธิภาพ กระบวนการหมุนเวียนความคิดช่วยให้นักเรียนสามารถมองเห็นข้อบกพร่องและจุดเด่นของการใช้ภาษาในมุมมองที่หลากหลายขึ้น ส่งผลให้คะแนนทักษะการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่า ผลคะแนนที่พุ่งสูงขึ้นนี้สะท้อนว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นวัยที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องมีทักษะการเขียนที่ซับซ้อนอย่างงานสารคดี การใช้เทคนิคการเขียนรอบวงจึงไม่ใช่เพียงแค่การฝึกเขียน แต่คือการฝึก "กระบวนการคิดเชิงระบบและการวิพากษ์" นักเรียนสามารถเรียนรู้การคัดเลือกข้อเท็จจริงมาผสมผสานกับอรรถรสทางภาษาได้อย่างกลมกลืนผ่านการสะท้อนกลับจากกลุ่มเพื่อนในทันที ดังนั้นเทคนิคการเขียนรอบวงเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ช่วยเปลี่ยนวิชาที่นักเรียนมักมองว่ายากและน่าเบื่อ ให้กลายเป็นพื้นที่แห่งการแบ่งปันแรงบันดาลใจ ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ด้วยความมั่นใจและมีความสุขในการสร้างสรรค์ผลงาน 3. การศึกษาความพึงพอใจทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้เทคนิคการเขียนรอบวงในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ กิจกรรมการเขียนต่อยอดจากความคิดของเพื่อน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้กว้างขึ้นหรือลึกซึ้งขึ้นกว่าการนั่งเรียนคนเดียว ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็น "การเขียนต่อยอดจากความคิดของเพื่อน" ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้กว้างและลึกซึ้งกว่าการเรียนเพียงลำพัง สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าเทคนิคการเขียนรอบวงช่วยลดความโดดเดี่ยวในการทำงานเขียน เปลี่ยนพื้นที่หน้ากระดาษให้กลายเป็นเวทีแห่งการแบ่งปัน นอกจากนี้ ความชัดเจนของคำสั่งและระยะเวลาที่เหมาะสมยังเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้กลุ่มสามารถสรุปความคิดเห็นได้ทันเวลา แสดงถึงการวางแผนการจัดการชั้นเรียนที่เป็นระบบของผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา บุญชัย และ กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล (2566) และ สุธิดา สะสมทรัพย์ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเขียน สารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดอรรถฐาน ร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง ผลการวิจัยพบว่า เทคนิคการเขียนรอบวงไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือฝึกเขียน แต่เป็นเครื่องมือในการสร้าง "บรรยากาศเชิงบวก" ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากสื่อสาร เมื่อผู้เรียนมีความสุขและพึงพอใจ กลไกการเรียนรู้จะทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนควรนำเทคนิคการเขียนรอบวงไปบูรณาการใช้กับการพัฒนาทักษะการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่ต้องอาศัยการระดมสมองและมุมมองที่หลากหลาย โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หรือการเขียนเชิง

โต้แย้ง เนื่องจากเทคนิคนี้ช่วยลดความประหม่าของผู้เรียนในการเริ่มต้นเขียนเพียงลำพัง และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้แบบร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ครูผู้สอนควรนำเทคนิคการเขียนรอบวงไปใช้เป็นกิจกรรมกระตุ้นการเรียนรู้ในระยะเริ่มต้นของการเขียน เพื่อช่วยลดภาวะอุดตันทางความคิดของผู้เรียน โดยเฉพาะกับนักเรียนที่มีทักษะการเริ่มต้นงานเขียนค่อนข้างต่ำ เนื่องจากผลการวิจัยยืนยันชัดเจนว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างรูปประโยคและแนวคิดที่หลากหลายจากเพื่อนร่วมกลุ่ม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคงทนของทักษะการเขียนในระยะยาว มีการติดตามผลหลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง เพื่อศึกษาว่าเทคนิคการเขียนรอบวงส่งผลกระทบต่อความคงทนของทักษะการเรียบเรียงความคิดและการใช้ภาษาของผู้เรียนเพียงใด รวมถึงศึกษานักเรียนสามารถนำทักษะกระบวนการกลุ่มที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์งานเขียนประเภทอื่น ๆ ด้วยตนเองได้มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการเขียน เช่น ความมั่นใจในตนเองของผู้เขียน ความวิตกกังวลในการเขียน หรือทักษะการคิดวิพากษ์ เนื่องจากเทคนิคการเขียนรอบวงเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการปฏิสัมพันธ์และการสะท้อนคิดร่วมกับผู้อื่น ซึ่งอาจมีผลกระทบเชิงลึกต่อเจตคติและการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน

3. ควรมีการนำเทคนิคการเขียนรอบวงไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ หรือในบริบทของโรงเรียนที่มีขนาดและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่น โรงเรียนในสังกัดอื่นหรือโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล เพื่อเป็นการทดสอบความสอดคล้องของนวัตกรรม และสร้างข้อสรุปอ้างอิงที่ครอบคลุม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับนโยบายต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจรัตน์ ราชฉวาง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กึ่งกาญจน์ บุณสินวัฒนกุล. (2566). การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 68(2), 45-58.

- ชนิษฐา บุญชัย. (2566). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, 24(1), 112-125.
- ชนธิชา หอมพุ่ม. (2560). การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการเขียนร่วมกับกลวิธีพหุปัญญา. วารสารหน่วยวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนวารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 9(2), 350-365.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562). (2562, 1 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก. หน้า 49-53.
- รุ่งฤดี ขำอ่อน. (2561). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสารคดีเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา, 2(1), 18-27.
- โรงเรียนรุ่งโรจน์วิทยา. (2567). รายงานระบบติดตามผลการจัดการเรียนรู้โดยครูประจำรายวิชาภาษาไทยเพิ่มเติม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567. [เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์].
- สุธิดา สะสมทรัพย์. (2566). การพัฒนาทักษะการเขียนสารคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แนวคิดอรรถฐานร่วมกับเทคนิคการเขียนรอบวง. วารสารวิชาการครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 10(1), 142-155.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297-334.